

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 39

เรื่อง การฟังพาได้ หมายถึง มีความรับผิดชอบ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น

ตัวชี้วัด:

นำการเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นไปประยุกต์ใช้เพื่อเลือกดำเนินชีวิตอย่างรับผิดชอบ

สาระการเรียนรู้:

การถือสิทธิความรับผิดชอบของบุคคล: ตระหนักและเข้าใจถึงภาระหน้าที่ของบุคคล
ซึ่งเกี่ยวข้องกับ หลักในพระคัมภีร์ หลักจริยธรรม สวัสดิภาพ และการปฏิบัติ
อย่างถูกกฎหมาย

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

การเตรียมความเป็นผู้นำ

บทเรียน:

การฟังพาได้ หมายถึง มีความรับผิดชอบ

เวลาที่ใช้ในการสอน:

50 นาที

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถอธิบายวิธีการในการมีความรับผิดชอบต่อตนเองโดยการตัดสินใจให้ถูกในสถานการณ์ที่ยากลำบาก
2. เด็กสามารถยกตัวอย่างสถานการณ์อย่างน้อยหนึ่งสถานการณ์ที่เห็นว่า เป็นการฉลาดที่จะขอความช่วยเหลือแทนที่จะตัดสินใจด้วยตนเองลำพัง
3. เด็กสามารถอธิบายวิธีการแก้ไขเมื่อตนตัดสินใจผิดพลาดได้หนึ่งหรือสองประการ

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้:

1. กระดาน และปากกาไวท์บอร์ด
2. กระดาษตัดเป็นชิ้นเล็กๆ
3. ดินสอ
4. ภาชนะบรรจุชิ้นกระดาษเล็กๆ ได้

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการเรียนการสอนทั้งบท
2. อธิษฐานเผื่อเด็กๆ
3. รวบรวมสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ต้องใช้ให้ครบ
4. ใคร่ครวญข้อพระคัมภีร์ใน มัทธิว 7:12 และ ยากอบ 5: 16

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า: ใครเป็นคนสั่งให้เราทำเมื่อเราทำสิ่งใดด้วยการพึ่งตนเอง? ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ เมื่อเราพึ่งตนเอง คนเดียวที่สามารถสั่งให้เราทำสิ่งนั้นได้ก็คือ ตัวเรา! ใครพอจะเล่าเหตุการณ์ที่ไม่มีใครบอกให้เราทำ เป็นเหตุการณ์ที่เราต้องตัดสินใจด้วยตนเอง? เวลานั้นเรารู้สึกอย่างไร?

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. หลายปีที่ผ่านมา เรามีพ่อแม่ ครู ศิษยาภิบาล และอีกหลายๆ คนที่คอยดูแลเราและสั่งสอนเราให้ทำโน่นทำนี่ คนเราเมื่อต้องเผชิญช่วงเวลาซับซ้อนและตัดสินใจลำบาก คนส่วนใหญ่จะนึกถึงคำที่คนอื่นเคยบอกเคยสอนเอาไว้ อย่างเช่น มีบางคนเข้ามาหาเราและชวนเราเสพยาบ้าหรือสูบบุหรี่ เราเองก็อยากได้คนนั้นมาเป็นเพื่อน ดังนั้นเราก็อาจถูกทดลองให้ยอมรับข้อเสนอของเขา **เราจะตัดสินใจต่อสถานการณ์นี้ได้อย่างไร? มีคนเคยสอนเราหรือไม่ว่าการเสพยาบ้าและสูบบุหรี่นั้นมีผลอย่างไร? คำสอนเหล่านั้นจะช่วยให้เราตัดสินใจง่ายขึ้นได้อย่างไร?** (ให้เวลาเด็ก ๆ ช่วยการตอบ)
2. แหล่งข้อมูลแนะนำและคำปรึกษาที่ฉลาดนั้นมาจากพระคัมภีร์ เราเรียนรู้จากสิ่งที่พระเจ้าปรารถนาให้เราดำเนินชีวิต และการตัดสินใจที่พระเจ้าต้องการให้เราเลือกปฏิบัติได้โดยการอ่านพระคัมภีร์ เมื่อเราต้องอยู่ลำพังและต้องเลือกปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จงระลึกถึงสิ่งที่พระคัมภีร์ได้บอกแก่เรา ในพระธรรมสุภาษิตได้แนะนำวิธีการดำเนินชีวิตประจำวันของเราอย่างฉลาดเอาไว้มากมาย ตัวอย่างเช่น พระคัมภีร์บอกเราว่า การรักษาสุขภาพของตนเองเป็นเรื่องสำคัญมากเพราะร่างกายของเราเป็นพระวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าเราสูบบุหรี่หรือเสพยาเสพติด เราก็กำลังทำร้ายร่างกายของตนเอง ก็เท่ากับว่าเราทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เข้ามาอาศัยอยู่ในร่างกายที่สกปรกทรุดโทรมของเราแทนที่จะเป็นพระวิหารที่สะอาดสวยงาม การระลึกถึงสิ่งที่พระคัมภีร์สอนไว้จะช่วยให้เราตัดสินใจได้ถูกต้องและดีที่สุด
3. **อะไรคือสิ่งที่เราต้องเรียนรู้เพื่อที่จะช่วยให้เราตัดสินใจได้ถูกต้องเมื่อเราต้องตัดสินใจด้วยตนเอง?** เขียนคำตอบของเด็กๆ ลงบนกระดาน บ่อยครั้ง เราไม่ค่อยจดจำสิ่งที่คนอื่นแนะนำเราเมื่อเจอกับสถานการณ์นั้นๆ อย่างไรก็ตาม เราสามารถจำบางสิ่งที่นำมาประยุกต์ใช้ได้ ในหลายๆ สถานการณ์ ตัวอย่างเช่น วันหนึ่ง พ่อเลิกเรียนเราก็รีบกลับบ้าน แต่พอกำลังรีบเดินไปก็ไปชนโต๊ะเรียนเพื่อนจนสมุดหนังสือกระจัดกระจาย เราจะทำอย่างไร? ในสถานการณ์เช่นนี้ เราอาจนึกถึงข้อพระคัมภีร์ตอนหนึ่งที่บอกว่า “จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน..” (มัทธิว 7:12) แล้วจะช่วยให้เราตัดสินใจได้ว่าเราจะทำอย่างไร
4. บางครั้ง เราอาจต้องเผชิญกับการตัดสินใจที่ยากเกินไป ลองยกตัวอย่างสิว่า **มีสถานการณ์ใดที่เราต้องเผชิญกับการตัดสินใจที่ยากเกินกว่าที่เราจะตัดสินใจได้เองคนเดียว?** เราจะทำอย่างไร? (ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ) สมมุติว่ามีคนหนึ่งมาหาเราและบอกว่าเราต้องทำการบ้านให้เขาทุกวัน ไม่อย่างนั้นจะฟ้องครูว่าเราขโมยเงินของเขา เราเองก็กำลังกังวลใจเพราะครูเพิ่งประกาศจับตัวคน

ที่ขโมยเงินของคนนั้นอยู่ เราจำเป็นต้องทำการบ้านให้คนนั้น แต่พอทำได้สองวันก็รู้ตัวว่าไม่ไหว เราจะทำอย่างไร? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ) ในสถานการณ์ดังกล่าว เราอาจจะรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะแก้ปัญหาตัวเองตามลำพัง เราจะไปขอความช่วยเหลือจากใคร? (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ) ให้แน่ใจว่าแต่ละคนได้ตอบว่าจะขอความช่วยเหลือจากใครได้บ้างอย่างน้อยหนึ่งคน.

5. ครูแจกกระดาษชิ้นเล็กๆ ให้ทุกคนเขียนสถานการณ์ที่คิดว่าตนเองตัดสินใจเองตามลำพังไม่ได้ ครูแนะนำบ้าง เช่น เกี่ยวกับครอบครัว โรงเรียน ที่คริสตจักรหรือ ความสัมพันธ์กับเพื่อน เสร็จแล้วให้ทุกคนพับกระดาษแล้วหย่อนลงในภาชนะ ให้ออกมาจับสลากแล้วอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังทีละคน พร้อมทั้งให้คำตอบว่า พวกเขาจะอย่างไรหากเจอกับสถานการณ์นั้น ถ้ายากเกินกว่าจะตัดสินใจเองได้ พวกเขาจะขอความช่วยเหลือจากใคร?

การสรุปเรียน:

ครูพูดว่า:

1. แม้ว่าเราจะพยายามมากเพียงไรที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้อง แต่บางครั้งเราก็ตัดสินใจผิดจนได้ **เด็กๆ คิดว่าเพราะเหตุใด?** (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ) บางครั้ง เราไม่รู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่เราควรทำ บางครั้งเราตัดสินใจผิดพลาดเพราะเราต้องการทำตามวิธีการของเราเอง เช่น เราอาจเลือกที่จะพูดโกหกเพราะรู้ว่าจะต้องแย่งถ้าหากพูดความจริง **จำที่ครูเล่าเรื่องให้ฟังเมื่อสักครูได้ไหม?** เด็กๆ อาจเลือกที่จะเสพยาหรือสูบบุหรี่ได้เพียงเพราะอยากให้เพื่อนชอบเราทั้งๆ ที่รู้ว่ามันเป็นสิ่งที่ผิดหลายต่อหลายครั้งที่การตัดสินใจผิดพลาดทำให้เกิดความสูญเสียและความผิดพลาดครั้งยิ่งใหญ่ตามมาได้ เราควรทำอย่างไรดี?
2. เราเรียนรู้จากพระคัมภีร์ว่า สิ่งที่ดีที่สุดคือการปรึกษาคนที่เราไว้วางใจได้และเล่าให้คนนั้นฟังถึงสิ่งที่เกิดขึ้น เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นที่เราจะต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของเราโดยไม่โทษคนอื่น นี่แหละที่เรียกว่า **การสารภาพความผิดบาป** การพยายามซ่อนบาปไว้มักทำให้ทุกอย่างเลวร้ายลง การพูดความจริงจะช่วยให้ทุกอย่างคลี่คลายและดีขึ้นในภายหลัง การสารภาพความผิดของเรากับคนอื่นนำการเยียวยารักษาได้อย่างยอดเยี่ยม พระคัมภีร์กล่าวไว้ในยากอบ 5:16 **“เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงสารภาพบาปต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะพ้นโรคภัย...”**
3. หลังจากที่เราสารภาพความจริงกับผู้อื่นแล้ว เราสามารถขอให้บุคคลนั้นอธิษฐานเพื่อเราให้พระเจ้ายกโทษแก่เรา นอกจากนี้ บุคคลยังสามารถหนุนใจและให้คำแนะนำให้เราปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง **ใครเคยประสบกับสถานการณ์ที่เราเคยสารภาพความจริงและช่วยให้ทุกอย่างดีขึ้นกว่าที่เราคิดด้วยซ้ำ?**

จบด้วยการอธิษฐานขอพระเยซูช่วยให้เด็กตัดสินใจถูกต้องเมื่อพบกับสถานการณ์ที่ยากลำบาก

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

[illegible]

การประเมินผลผู้เรียน:

[illegible]